

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Landstinget. № 24.

Trettende Session.

16de Mode.

Torsdagen den 7de November Kl. 2.

(Fortsat.)

Ordføreren: Jeg skal meget villig indrømme, at det aldrig skulde være faldet mig ind at gjøre Forslag til en saadan Bestemmelse, som den ærede Landstingsmand, der nu satte sig, har angrebet, nemlig at Formanden og Ministrene ikke maatte være Medlemmer af Udvalg, naar der ikke netop havde været en særegen Anledning dertil ved det Forslag, som den ærede 5te Landstingsmand for 2den Kreds (Christensen) har fremsat, og naar ikke tillige derved Opmærksomheden var henledet paa, at man kunde benytte Navnet paa en Minister til, naar denne Minister er Medlem af Thinget, at omgaae Bestemmelsen i § 37 af Forretningsordenen. Hvad den principielle Side af dette Spørgsmaal angaaer, forekommer det mig, at den ærede Landstingsmand, der sidst havde Ordet, i en ganske paafaldende Grad bestandig, i Stedet for at tale om denne Side af Sagen, kun har talt om den praktiske Side deraf. Han har talt om, at det var overmaade nyttigt for Thinget, at kunne benytte en Minister eller Formanden til Medlem af Udvalg. Dette kan maastee være rigtigt fra den praktiske Side, men det ærede Medlem berørte ikke den principielle Side. Hvad der kan være nyttigt for Thinget, derom er ikke Spørgsmaalet. Spørgsmaalet er, om Thinget er berettiget til at gjøre et Indgreb i Kronens Ret. Ministrene ere Kronens Repræsentanter paa Rigsdagen, og Rigsdagen har ikke Ret til at benytte Ministrene til at

labe sig repræsentere af dem i Udvalgene. Det forekommer mig at være constitutionelt Kjæteri at ville paastaae, at en Minister kunde vælges til et Udvalg i en Sag, som er forelagt enten af ham eller af en hvilken som helst anden Minister, naar han kun er Medlem af Thinget. Naar den ærede Landstingsmand har meent, at der kunde „tænkes“ Tilfælde, hvor man ikke kunde undvære en Minister eller Formanden til et Udvalg, saa skal jeg bemærke, at man jo vistnok kan tænke sig mangfoldige Ting; men mærkeligt er det, at Rigsdagen nu har siddet i 13 Samlinger og der er ikke forekommet et eneste saadant Tilfælde, hvor Rigsdagen har været nødsøget til at tye til Ministerens eller Formandens Hjælp for at besætte et Udvalg. Men om saa var, vilde jeg dog ikke være enig med ham; Rigsdagen har ingen Ret dertil, thi Ministeren skal repræsentere Regjeringen, og det kan han ikke gjøre ved at sidde i et Udvalg. Jeg mener, som sagt, at det er constitutionelt Kjæteri at indføre i Forretningsordenen en Bestemmelse om, at Ministeren skulde kunne vælges til et Udvalg. Hvad Formanden angaaer, da forekommer det mig, at den ærede Landstingsmand ikke har infisteret derpaa, og jeg troer heller ikke, at der er nogen som helst Grund til at indføre en saadan Bestemmelse om, at Formanden ogsaa skulde kunne vælges til Udvalg. Den ærede Landstingsmand har sagt, at vi hos os have fulgt den fransk-tydske Udvikling. Det forekommer mig besynderligt, at han vil kalde det den fransk-tydske Udvikling; thi det kan jo ikke være af Forkjærlighed for det Tydske. Jeg vilde hellere kalde det den fransk-hollandsk-belgisk-spanisk-